

עלון יחיעם

פברואר 2025

טו' בשבט הפריחה במלוא הדרה

וערב צאת העלון אפילו ירד קצת שלג!

והחטופים כבר יותר מ 500 ימים
בשבי החמאס במנהרות בעזה

משולחנם של עידן רז וירון פוקס מנהלי הקיבוץ והאגודה

מרפאה אזורית

קופ"ח כללית צפויה להקים 3 מרפאות אזוריות בתחומי המועצה האזורית מטה אשר, ברגבה, בגשר הזיו ובין געתון לעין יעקב. הטיפול בעניין נכנס לתאוצה מוגברת.

אנחנו מתבקשים לאשר שאנו מעוניינים במהלך. לצורך מעבר מיטבי הוקם צוות, הכולל את עידן, ירון, גיל יוקטן, ויטה, הדס, רחלה, הגר שיהן ויהודית רוזנברג. הצוות מכין מסמך שמעלה את כל הרצונות והצרכים של אנשי יחיעם באופן ספציפי, כדי שהקמת המרפאה תיעשה תוך התחשבות בצרכים ספציפיים של כל יישוב.

אנחנו נעמוד על כך שלמרפאה תוקם מינהלת שבה יהיה נציג משמעותי לכל יישוב. הפרוגרמה של המרפאה כבר מוכנה והוגשה לאישור, האישור על הקרקע המשוויכת לגעתון התקבל.

על פי הפרוגרמה הכניסה למתחם המרפאה לא יהיה מתוך השטח של געתון, אלא נפרדת.

הפרוייקט מתוכנן להסתיים תוך 3 שנים.

בינתיים אנחנו מנסים ככל יכולתנו לשפר את תנאי עבודת המרפאה בתוך יחיעם.

גינון ציבורי

אנחנו מצויים בשיא עונת הפריחות. אחרי חודשים שחונים ללא גשם, אנחנו מצפים שיחול שיפור ברמת המשקעים, מה שמשפיע גם על הגינון והמראה הכללי של הקיבוץ.

אנחנו עובדים על תוכנית עבודה לייפוי ושיפור הצד הגינוני בכלל הקיבוץ.

בתוכנית העבודה של צוות הגינון כניסה אל שכונות המגורים, הוותיקות קודם, כדי לשפר את הנראות שנפגעה הן בגין שיפוצים, הקמת ממדים וכו', והן כי הנוי פחות הגיע לשם.

לצד הגינון הציבורי עומד נושא האשפה והפסולת. בקיבוץ עובד חצרן, חיים אלפנדרי, שעוסק באיסוף וכינוס פסולת ציבורית. מצב הפסולת האישית במרכז הקיבוץ סביב החצרות, בחניות, על יד מבני ציבור וגני שעשועים בהחלט חמור והוא רק בידינו. אנחנו וילדינו אנחנו המלכלכים ואנחנו וילדינו אמורים להיות המנקים. בנושא גינון ציבורי ניתן לפנות למוחמד ו/או לעידן. ניתן לפנות למוחמד גם בבקשות לגינון פרטי, בתשלום כמובן.

נגישות

בחודשים הקרובים נקיים בהובלת גל מעיין, סקר נגישות לכל מבנה ציבורי ומרכזים בקיבוץ. לכשיתקבל הדוח נסדיר את נושא הנגישות בכל רחבי היישוב

תקציב 2025

אסיפת האגודה אישרה את תקציב 2025 כפי שהוגש. כמו כן אושרה בהצבעה בקלפי ועדת ביקורת, חברים בועדה אורי ובר, אורי טל וגני כורש.

בית קברות

נכרו 19 קברים חדשים, שנחפרו לפי תקן המאפשר קבורה דו מפלסית, כך שתתאפשר קבורה של יותר נקברים. שופצה וחודשה פרגולת הכניסה, בה מציבים את הארון לפני מסע ההלוויה. בתכנון בזמן הקרוב הקמת תא שירותים במתחם בית הקברות. פתרנו את בעיית ההגברה שלא איפשרה לנו לערוך הלוויה מכובדת. הותקן חיבור חשמל קבוע במקום.

אנו מתנצלים מכל הלב בפני משפחת הספל, אורחים שהגיעו מכל רחבי הארץ וחברים שבאו ללוות את כומר ז"ל, במסעו האחרון, על אי הנעימות שנוצרה בעת ההלוויה, בשל בעיית ההגברה. סליחה.

יהי זיכרו ברוך

הנהגת הורים

מתן טל התמנה לתפקיד יו"ר הנהגת הורים ראשית של בית הספר היסודי נטעים.
בהצלחה למתן!

ביטחון / צ.ח.י

נכון לכרגע אין שינוי בהערכות המצב באזור ואנחנו פועלים על פי הנחיות פיקוד העורף, שמאפשרות לנו לחזור לשגרה מלאה, למעט טיולי הגנים.
בעקבות המלחמה שונתה הגדרת היישוב ליישוב סמוך גדר.
הגדרה זו מאפשרת לנו לקבל מרכיבי ביטחון מהמדינה באמצעות המועצה. זה כולל אחזקת השער, אחזקת תאורת גדר והחלפת גדר המערכת מבית משפחת חמו ועד השער הסמוך ללולים, לגדר חדשה (גדר יהודה).
הנשקיה תשוריינ ויחודשו מנגנוני האבטחה.
אנשי כיתת הכוננות נמצאים בכוננות מלאה, כל איש בביתו. כולם נושאי נשק וציוד למענה מידי ראשוני. אגמ"ר 300, אליו אנחנו שייכים, הוציא נוהל אימונים לשמירה על כשירות ונקבעו ימי אימון תחת ימי מילואים לשנה הקרובה כדי לשמר ולשפר את הכשירות של חברי כיתת הכוננות.
ועד האגודה החליט לחדש את ועדת הביטחון ובימים הקרובים יצא קול קורא למעוניינים להצטרף לוועדה.

סיב אופטי

אנחנו מצפים לסיים את פריסת הסיב האופטי תוך 3 חודשים. וברגע שנסיים לפרוס אותו, נתנתק מהתשתית הישנה, כך שגם נושא החלוקה וגם האספקה יהיה על אותו סיב.
במסגרת זו יעלה סכום התשלום בעבור שירתי תקשורת כמסה אחת ויעמוד על כ - 115 שקל לחודש.

בית משפחתי

אנחנו מקיימים פגישות שבועיות של מנהלת הבית עם אנשי הכספים והבריאיות. מיה, האחות המיתולוגית, הוותיקה, מגיעה לגיל פנסייה ותסיים את עבודתה. אנחנו בוחנים קבלת אחות חדשה לבית וכן מטפלים בנושאים שוטפים, כוח אדם וכו'.

השכרת בתים ומבנים

אנחנו בוחנים את מחירי ההשכרות הנהוגים ביחיעם במטרה להתאים את עלויות ההשכרה למקובל באזור, על מנת למקסם את הרווחים ולאפשר גם שיפור המבנה וסביבתו.

חקלאות

בנות

המחירים השתפרו בצורה משמעתית. היבולים יפים. אנחנו מתלבטים עדיין לגבי חידוש חלקות.

אבוקדו

היבול מצוין ועבודת הקטיפ בעיצומה. המחירים אמנם טובים אבל שערי המטבע, גם יורו וגם דולר, נמוכים.

גידולי קיץ

מתארגנים ומכינים את השטח. השנה ננסה להוסיף גם עגבניות חוץ מהבצל, האבטיח והמלון.

חממות הידרופוניות

הפעילות בחממות ההידרופוניות הופסקה בשל מחירים נמוכים מידי לאורך זמן. בודקים האם לעבור לגידולים אחרים, או למכור את החממות.

לול

היה מדגר מצוין. איכותי. יש עלייה קלה במחירים.

פיצויים

הצלחנו לקבל מהמדינה פיצוי בסך מספר מיליוני שקלים על אובדן הכנסה בזמן המלחמה.

בעמק הגעתון ניזוקו מספר חלקות כתוצאה משיטפון ואנחנו מצויים במו'מ עם ביטוח חקלאי על פיצוי.

צוות אסטרטגי

הצוות עוסק בהכנת מודל קבלה לחברות מלאה של המצטרפים לחברות בעצמאות כלכלית בעבר ובעתיד.

כדי להכין את המודל המתאים ליחיעם יש לטפל ולקבל מגוון החלטות.

(המשך בעמ' 6)

פנסייה

העלינו את סכום הפנסייה והוספנו לכל יחיד (חבר שחי לבדו בבית) 200 שקל. עוד לפני חג פסח אנחנו מתכננים חלוקה נוספת, בגין שנת 24, של עתיד יחיעם. בהתאם לתוצאות שיתקבלו מהורדות של מס הכנסה וביטוח לאומי, תיכנס בחודש מרץ פעימה אחרונה של מכירת מעדני. המגמה היא להעלות שוב הפנסייה לקראת הקיץ וכן להעביר לחברים בונוס נוסף לקראת ראש השנה.

היטל השבחה

בעקבות עתירה של קיבוצים במודל שיוך 751 (כמו מודל השיוך ביחיעם), בית משפט עליון קבע שאין צדק בגביית היטל השבחה. מאחר שבכל קיבוצי מטה אשר ואחרים החברים שילמו כבר לוועדה לתכנון ובנייה של המועצה את ההיטל, אנחנו נמצאים במו'מ לקבל בחזרה את הכסף. ככל שיתקדם המו'מ ויתקבלו פסיקות שונות, נדווח לציבור.

מרלוג

מילואות הקימה קרן נדלן, במסגרתה היא כוללת גם את המרלוג שיוקם על קרקע של יחיעם ואנחנו מתדיינים עם מילואות לגבי התנאים הסופיים.

תעשייה ותעסוקה

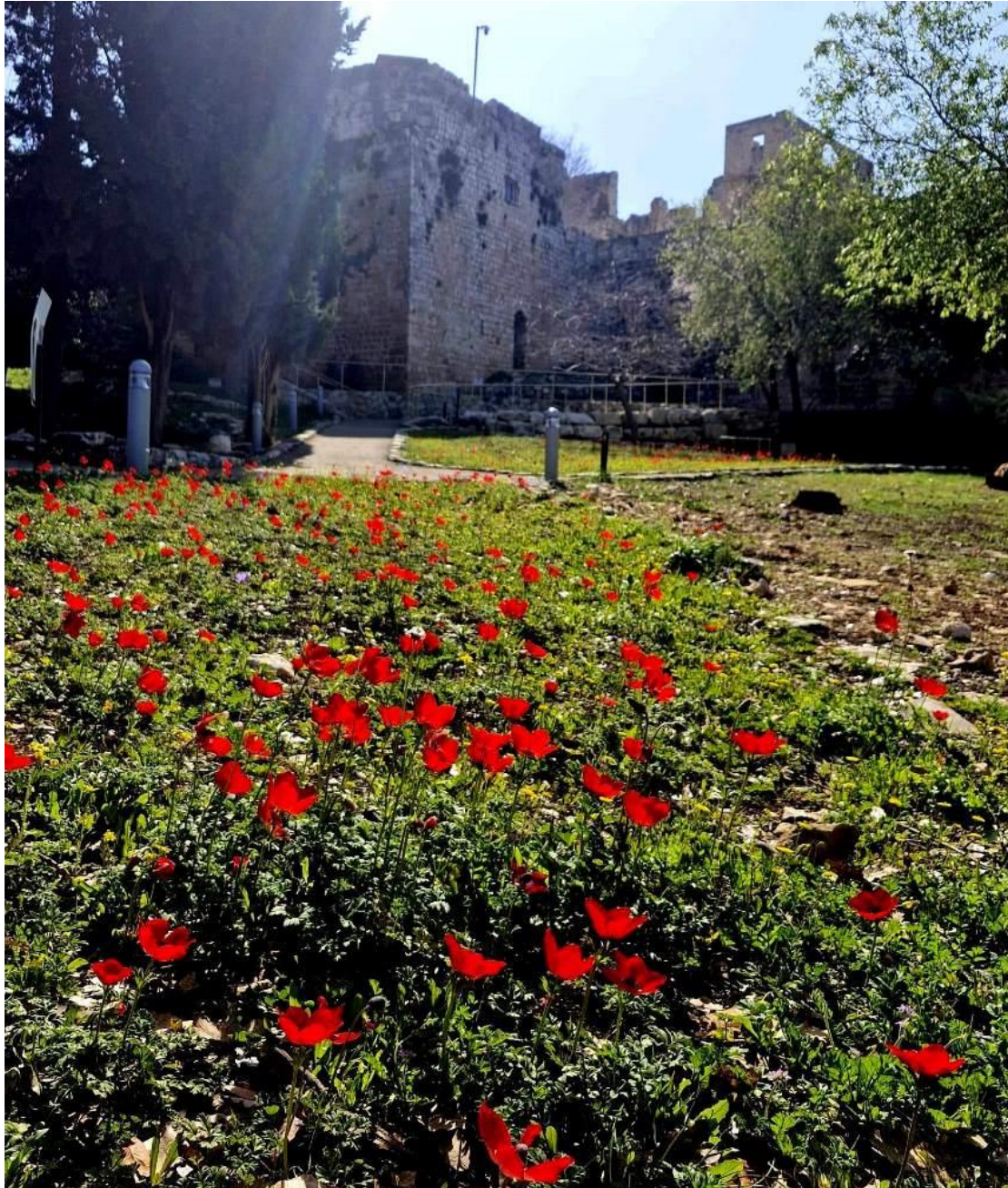
עוסקים בהסדרה של אזור התעסוקה והתעשייה, מול המינהל. במידה ומאמצינו להחזיר לאזור טבע פעילות תיירותית, לא יניבו פירות, אנחנו בודקים אפשריות להסב את האזור להשכרה בתחום הדיור המוגן, בתים לחיים וכו'.

אנרגיה מתחדשת

בוחנים אפשרויות שונות של איסוף ושימוש אנרגיה מתחדשת ירוקה. על הפרק איסוף אנרגיית השמש משטחי החקלאות, על העצים וביניהם. שיטה שכבר מופעלת בארץ ואנו רוצים ליישם גם בשטחינו. כמו כן, בשיתוף עם געתון ומילואות נבחנת אפשרות להקמת שדות לוחות סולריים סביב המאגרים ועוד.

חשמל

אנו עומדים לקראת קבלת אישור להקמת תחנת מתח נמוך שמאפשר אגירת חשמל בשעות של שימוש מופחת, שנמכר לחברת חשמל ביוקר. כמו כן תחנה נוספת של אגירת חשמל מתח גבוה.

תודה ולהתראות

אחרי 32 שנות ניהול המפעל באופן מיטבי מסיים יוחאי נאמן את תפקידו. יוחאי הוא אחרון חברי יחיעם שעבד במפעל, 51 אחוז ממניות המפעל נמכרו לקרן גרין לנטרן. יוחאי נפרד והמפעל משנה את פניו. בצהרי יום שישי התאספו חברי הקיבוץ ובני משפחה במועדון, להגיד ליוחאי שלום ותודה

יאיר (המוכר יותר כיוציה), חזר לימים היפים של קבלות השבת מפעם והנחה את האירוע. חברים העלו זיכרונות וסיפרו על ימי עבודתם במפעל, על המסך רצו קליפים מקסימים, תוצרת בנות צוות המשרדים במעדני וסרט נפלא של "יואל את רוזנקיאר" (לא רוני קובן), בהפקת האחים דגן. אכלנו לשובע, ממיטב מעדני יחיעם, לחמים מעולים ותוספות ובעיקר, שמחנו מאד להיפגש ולפרגן.

תודות רבות:
 לרחלי פפר ורותי כהן, על הפקת וארגון האירוע.
 לדנה, על העזרה הרבה.
 לחגית בן חיים, ויקי שטילר, אביבה וינברגר, איה לביא ונירה סיגל, על הכנת הכיבוד.
 לאושרה וצוות הבניין על תליית התערוכה וסידור המועדון.
 למורדו, על הכנת מגשי מעדני יחיעם והצילום.
 לכל הדוברים, המספרים, ליאיר נאמן ונתן חן, על הפירגון ושיתוף הפעולה.

(המשך בעמ' 10)

תעודת הוקרה שהעניק נתן חן ליוחאי בשם הקיבוץ

"הוא עבד ברצינות זו חצי אומנות

וחצי עבודת נמלים

הוא נתן את כולו

גם הצוות שלו לא נתן מנוחה לכלים"

(מתוך השיר: "התעשייה האבירית"
מילים: מאיר גולדברג
לחן: קורין אלאל)

יוחאי נאמן

אכן יוחאי, כמו שיירת נמלים, כשאתה בראש הטור, הובלת את המפעל, במשך 32 שנים, משכת ומשכת, הוספת והרחבת, פיתחת ושידרגת, שיקמת והגדלת. ואחריך כל צוות העובדים, ותיקים כחדשים, קבועים ומתחלפים, נאמנים ומסורים. והלכה אחריך בסך, כל הדרך, גם הקהילה, אליה אתה כל כך מחויב, ושזוכה ליהנות מההצלחות ומההכנסות. חדור תחושת שליחות, כמעט עם הראש בקיר, גם בימי משבר, גם בימים שהשינויים הביאו איתם איומים של ממש וגם בימים של הצלחה, פריצה ופיתוח מוצרים חדשים, תמיד הבאת לנו אמונה, גאווה ורווחה ועל כך אנחנו כולנו, מוקירים, מכבדים ומודים בכל פה. עכשיו הגיע זמן אחר, זמן חדש, אולי כיוונים שונים. מאחלים לך שתשמח ותצלח בכל אשר תלך ומקווים להמשיך ליהנות מכישוריך ויכולותיך.

כל טוב לך ולמשפחה!

יוחאי נפרד

לכולם שלום

סיימתי את עבודתי במעדני יחיעם. זאת אחרי 23 שנים כמנכ"ל המפעל - החברה. ואם נדייק - אחרי 23 שנים רצופות מאז שהייתי למרכז המשק בקבוץ יחיעם. אמרתי שלום לכל אחד ואחת באולמות ומשרדי המפעל ועכשיו אומר לכם, חברי ובני קבוץ יחיעם, כאן במועדון לחבר - היפה והמיוחד, מכל מבני הקיבוץ. אמר מי שאמר ובעיני טעה, שהכי חשוב הוא מה אתה אומר בסוף, בסיום. אולי הוא התכוון למורשת ומלים גבוהות. אני חושב על מלים פשוטות. 4 מלים וכמה משפטים. אך לפני הכל אמירה אותה לא תמצאו בוויקיפדיה או גוגל. היא מיוחסת למי מההונגרים - מייסדי קיבוץ יחיעם, אליהם אני מחובר ואת האמירה אני מצטט: "אני ראיתי שומר לילה לשמור ביום."

(המשך בעמ' 12)

בבחינת ראיתי הכל ואל תספרו לי סיפורים.

או דווקא:

חברות וחברים הכל יכול לקרות. תהיו פתוחים ותאפשרו - הכל יהיה לטובה. לפני או אחרי הצבא הזדמן לי לפגוש חברים וחברות ותיקים ליד לוח המודעות הגדול בכניסה לחדר האוכל. הייתי שואל אותם על העבודה, הלימודים, הקיבוץ, התוכניות, ההצלחות, החששות.

הם דיברו בפתיחות על אחרים, על הישגי הענף שלהם על דא ועל הא. את פפה שאלתי: תגיד, הרי זה לא בדיוק מה שרצית וחלמת, אז למה אתה מחייך? או במלים אחרות, על מה אתה מתעקש?

והוא השיב:

לקיים נקודה יהודית משגשגת בגליל.

ואני, אם היו לי רק 4 מלים,

הייתה המילה הרביעית:

תודה - על מה שעשינו ביחד.

כל כך
יפה

כל כך
טעים

מהשבוע הראשון בריכוז המשק בו הלכתי אל הבית של מרים ויהודה בן גיגי ושאלתי את מרים האם אפשר להרחיב את שעות הפתיחה של הקוסמטיקה מעבר לשעות העבודה של הענפים, כדי לאפשר לחברות להשלים את עבודתן במפעל, כולם, בקומונה, במתפרה, במרכולית, בכל ענפי השירות והמחט.

אז, הבנתי שני דברים. ראשית, אם אתה יודע לאן אתה הולך יש סיכוי שתגיע לשם. שנית, הקשר ליחיעם, של אדם שהחליט להגיע לכאן מרומא, פריז, מונטווידאו, תל אביב או פלמחים – ורצונו בהצלחת המקום - הוא חזק יותר מכל מה ששיערת. אם היו נותרות 2 מילים, השלישית הייתה - **בהצלחה**. לקיבוץ, למפעל, לכולנו כקיבוץ אשר יש לו מפעל עם גגות אדומים, קירות לבנים ובחזיתו ציורי מוזאיקה מרהיבים, שמספרים את הסיפור בפסיפס צבעוני - מבצר, בנות, משפחה, מפעל בשר מ 1970 עד 3132 ועד בכלל. לכל אחד ואחת באופן אישי לו ולבני משפחתו. כשיש רק שתי מילים, השנייה היא **שלום**. שלום בין ישראל לשכנותיה, בתוך ישראל, בין עדות, דעות, אמונות ועמדות ומבלי להקהות חילוקי דעות. בתקווה שיוחזרו החטופים, יחלימו הפצועים ונקיים שלום והשלמה לזכותם ובזכותם של ההרוגים והנופלים. ואם הייתי נותרת רק מילה אחת, המילה אותה אומר היא **להתראות**. כפי שכתבה ויסלבה שימבורסקה;

*"הרי כל התחלה
איננה אלא המשך
וספר הקורות
פתוח תמיד באמצע"*

נהגתי לרשום בכל פגישה את עיקריה ומשתתפיה. את 43 המחברות שארתי למחליף שלי, אוראל טויטו, בן מושב גורן, שמתחיל למנכ"ל את מעדני יחיעם בגיל קצת יותר מ 41, עם תואר אקדמאי בכלכלה וחשבונאות וניסיון ניהולי חשוב בתחומים קשורים ונוספים. זה מזכיר לי שאני התחלתי בגיל קצת פחות מ 41, עם תואר אקדמאי בתחום כלכלה וחשבונאות וניסיון ניהולי חשוב בתחום ניהולי קשור ושונה. כל העשייה ומה שהתלווה אליה לא הייתה קורית בלי ריקי והילדים שלנו, מתן, נועה ואסף ועם קשר חזק לאחים שלי, יולי, יאיר ועופר ולהורי המלמדים האהובים - נעמי וצבי.

לכם, מייסדי, ממשיכי וחברי קיבוץ יחיעם. אחרי הרבה שנים הבנתי שלא רק אני פגשתי אותכם על יד לוח המודעות. גם אתם פגשתם אותי.

הרגשתי מצד המייסדים, הונגרים וישראלים, ואחריהם בני כל הגרעינים המשלימים, הממשיכים, מדרום אמריקה ומרכזה, מצרפת ובנותיה, מארץ ישראל ויישוביה, את העזרה, הפירגון, האמון, האהבה בכל מה שעשיתי כבן הקיבוץ, מאז שחיים ברום, כמרכז ועדת מינויים, פגש אותי בקיבוץ נחשון ואמר תשמע, המצב מעולה אז אולי תפסיק את הסטאז' ותהייה מרכז משק, ואחר כך אבוש ותמיר שאמרו תשמע, שמשון מעולה אבל מה דעתך להיות מנכ"ל ממחר.

מהגיוסים בבנות לכסות את האשכולות לפני הסופות ועד קירטון המוצרים במפעל בעת המלחמות.

הקשר ותחושת השייכות הם שאיפשרו לי להתמיד ולעשות זאת במשך כל כך הרבה שנים.

פעלתי במידה רבה בשמם ובעזרתם של חבריי, בני קיבוץ יחיעם. בלי מיכה לא הייתי יכול להתחיל ובלי תמיר, הדס, נצר, עופר ורבים נוספים, לא הייתי יכול להתמיד.

כל בני יחיעם בין אם נשארו ובין אם עזבו ונשארו, בין אם היו ובין אם הם או יהיו - העתיד. הם

ואחריהם בנים ובנות, חברים חדשים עצמאיים וכלכליים בחשיבתם וגישתם, ימשיכו את הסיפור, ייקחו את המקל וימשיכו לקיים נקודה יהודית משגשגת בגליל.

תודה לכם מכל הלב - יוחאי

להתראות

חינוך משולחן של דניאל לופו וסער לוי

הגיל הרך

בחודש נובמבר חזרנו לעבודה חלקית. בדצמבר כבר חזרנו לעבודה מלאה. שינינו את מיקומי הילדים כך שכולם יהיו בבתים שיש בהם מרחב מוגן. בית התינוקות הפעוטון והגנון נמצאים במבנה בית התינוקות הנקרא עפרוני. גן זמיר, גן רבגילאי נמצא במבנה גן דרור לשעבר.

את חג חנוכה חגגנו כל אחד בגן שלו. אכלנו סופגניות וההורים הוזמנו לחגיגות משותפות ולהדלקת נרות.

(המשך בעמ' 16)

חג חנוכה שמח!

הדלקת נרות עם ההורים באנקור פשוש

טיולים

סוף סוף, בסוף חודש ינואר, קיבלנו את האישור המיוחל ליציאה לטיולים ורק לאחרונה חזרו הילדים לטיולים כמו בעבר. את גן היער עדיין לא השמשנו, אבל כבר יצאנו לטיולים למבצר ולפיקניק.

(המשך בעמ' 18)

טו' בשבט

ילדי גן זמיר התחילו פרוייקט של חידוש הגינה הסמוכה לגן שלהם.
ילדי הפעוטון גנון שתלו בגן שלהם צמחי תבלין.

החינוך הבלתי פורמלי

מרכזן זית

החודש היה עשיר ומהנה עם פעילויות סביב טו בשבט – נטיעות ויצירות.
מידי יום רביעי יוצאים הילדים לטבע ומתנסים בחוויות שונות. מפתחים תחושת
מסוגלות וחוסן אישי ומתרגלים עבודת צוות.

מרכזון תמר

התקיימו מגוון פעילויות לכבוד החג – יצירה ולימדה חוויתית על עצים. בימי שלישי הילדים יוצאים ל"צעדים בטבע" בטבע, לומדים להדליק מדורות, מבשלים ויוצרים יצירות.

(המשך בעמ' 20)

כיתות ה- ו

נפגשים בימי שלישי בחורשה לפעילות קבוצתית מעצימה. לומדים לעבוד בצוות, רוכשים מיומנויות שונות ומלאכות קדומות.

נעורים

בכל שבוע תוכניות חדשות ומפגשים מעניינים ומרגשים. החל מהחודש – פעמים בחודש ניפגשים ל"שישי חומס". בסוף החודש מתוכנן הפנינג בשיתוף בני הנוער והמכינה, שכל הכנסותיו לטובת שיפוץ המועדון.

תנועת הנוער השומר הצעיר – פועלת בימים שני ורביעי בחודש מרץ תתקיים שומריאדה.

משולחנה של דנה שלו

לאחר תקופה ארוכה ומאתגרת, שהעמידה את כולנו במבחן החוסן, סיכמנו פרק משמעותי בחיינו עם חתימת הסכם הפסקת האש מול לבנון. החזרה לשגרה אמנם הייתה מהוססת תחילה, אך יחד איתה שבים גם מפגשי התרבות והאירועים שהיו כה חסרים לנו.

הקיבוץ שלנו תמיד היה בית חם לאירועים קהילתיים, שמאגדים את כולנו סביב חוויות משותפות, וכעת יותר מתמיד, אנו חשים את הצורך להתחבר, לציין, ולחגוג יחד את החזרה למציאות שקטה יותר. התרבות תפסה מקום מרכזי בתקופה זו עם שלל אירועים שונים.

הקרנת הסרט "תמונת חייר" – מסע יוצא דופן בצידו השני של העולם

פתחנו את עונת החורף בערב שישי משותף עם הקרנת הסרט התיעודי "תמונת חייר", בבימויו של יונתן ניר. הסרט מביא את סיפורו המרתק של הצלם הישראלי עמוס נחום, ששם לעצמו למטרה לתעד דוב קוטב מתחת למים. לא מדובר רק בסרט על צילום, אלא בסיפור על נחישות, התמודדות עם אתגרים, ומסע אישי ופנימי אל גבולות היכולת, משקעים מהעבר ופוסט טראומה. לאחר ההקרנה נערך דיון מרתק עם הבמאי שסיפר על תהליך יצירת הסרט שארך 10 שנים, על החוויות המאתגרות במהלך צילום הסרט והסיכון בצילומי טבע פראי, ובעיקר נתן הרבה השראה על הצבת מטרות והגשמת חלומות. הערב היה מרתק, אמנם כמות המשתתפים לא הייתה גדולה, אך מי שהגיע נהנה מערב אינטימי ויצירה יוצאת דופן. תודה לכל מי שעזר בהרמת הערב, מסחיבה ובניית המסך הענק, הכנת פופקורן בכמות מסחרית ומזיגת המשקאות בבר.

מפגש גמלאים – מסע נוסטלגי בעקבות שירים ישראליים

לאחר המפגש הראשון והמוצלח עם ד"ר מוטי אדלר, החלטנו להמשיך בסדרת ההרצאות המוזיקאליות בספרייה במסגרת מפגשי הגימלאים.

(המשך בעמ' 22)

הפעם יצאנו למסע נוסטלגי בעקבות השירים הישראליים הגדולים שנטלו חלק בתחרויות הזמר העברי והבינלאומי לאורך השנים. ההרצאה כללה הקרנת קטעי וידאו נדירים, דיונים על ההיסטוריה של המוזיקה הישראלית ושירה משותפת של השירים הנפלאים. הפעם התפנקנו בקפה טוב ועוגות משובחות מהקונדטוריה "נועלוש". תודה לנשות צוות הגימלאים הנפלאות על שיתוף פעולה נוסף ומהנה. מחכה כבר לפעם הבאה.

חגיגת מסיבת שחרור – שילוב של שמחה והוקרה

השנה חגגנו את הסילבסטר באופן מיוחד ומרגש במיוחד, כאשר שילבנו את חגיגת השחרור של כיתת הכוננות מהמילואים, סיומה של תקופת המלחמה בצפון, הדלקת נרות חנוכה ותחילתה של השנה האזרחית החדשה.

האירוע נפתח בטקס הדלקת נרות, שיצר אווירה מרגשת והרבה גאווה והערכה לרבים בקהילה שנתנו מזמנם ומרצונם למען טובת הקהילה וביטחונה.

להוקרה גדולה לכיתת הכוננות שלנו שהתגייסה ליותר מ-400 ימי מילואים ונתנה לנו תחושה של ביטחון ושקט בקיבוץ על אף המצב המתוח.

שיאו של הערב היה ריקוד "ההאקה" של חברי כיתת הכוננות שלא הוריד לנו את החיוך מהפנים ופתחו את חלקו השני של הערב. האווירה הפכה לחגיגה תוססת עם מוזיקה סוחפת ורגעים של שמחה משותפת. האירוע סימן עבור רבים את החזרה לשגרה אמיתית והיה מלא באופטימיות והתרגשות. תודה לצוות המארגן, לקוראים, לכותבים, לצוות הבר ולכל מי שלקח חלק בהפקת הערב הנהדר שייזכר עוד שנים רבות.

אירועי חנוכה – חג של אור, קהילה ושמחה

חג החנוכה היה משולב באירועים לכל הגילאים, בשיתוף פעולה של התרבות ומערכת החינוך. בשל מזג האוויר הגשום נאלצנו לבטל את תהלוכת הלמפיונים המסורתית. אך שום גשם לא יעצור אותנו מלקיים את ההפנינג הקהילתי שתוכנן. שיתוף הפעולה עם חניכי המכינה הקדם-צבאית "רעות" תרם רבות להצלחת האירוע, והוסיף רוח צעירה ותוססת. ההפנינג כלל סדנאות יצירה, תחנות הפעלה חווייתיות ומשחקים ששימחו ילדים ומבוגרים כאחד.

(המשך בעמ' 24)

קיימנו הדלקת נרות חגיגית, שהובילה למופע האורות המרהיב של טיפני – מופע קסום שהשאיר את הקהל נפעם. למרות מזג האוויר הקר, התאספנו יחד, התחממנו עם תה חם וסופגניות מתוקות ויצרנו זיכרונות נעימים.

במהלך החופשה קיימנו שני מפגשי טבע מעניינים ביוזמתה של טל דוד פרידמן, שהביאה אלינו את אורי מנדל, מדריך טבע לילדים ואיבי ארז, זואולוג, שנתנו לנו הצצה נדירה לעולם בעלי החיים ועבודתם. תודה לטל על ארגון מפגש יוצא דופן.

לסיכום החופשה, התקיימה פעילות מדעית מרתקת, "המעבדה של סבונה", שבה הילדים התנסו בניסויים מדעיים מסקרנים, וגילו תופעות פיזיקליות מפתיעות. לסיום, נהנינו ממופע "מדע בבועה", שהלהיב את כולנו בתצוגות מדעיות מרהיבות והעניק חוויה נהדרת.

מחלות חורף בילדים - מה שחשוב לדעת

עם החורף מגיעות גם המחלות, הוירוסים, ההצטננויות, השפעות והלופ האינסופי של הידבקות הילדים שוב ושוב ביוזמתה והובלתה המדהימה של ז'קלין מונצ'ק, קיימנו מפגש מצומצם אך מעמיק בנושא מחלות חורף בילדים.

ד"ר ז'קלין מונצ'ק - מומחית ברפואת ילדים, נתנה לנו רקע ומידע מעשיר וחשוב על מחלות החורף, כיצד להתמודד, גורמים, תסמינים, חשיבותם של החיסונים והרבה ביטחון וידע שכל הורה/מטפל, צריך לשמוע ולדעת.

תודה לז'קלין על היוזמה המבורכת והקדשת הזמן בהתנדבות מלאה לטובת בריאות הילדים והשקט שלנו ההורים.

ערב יין, מרקים וצלילים מרפאים – חוויה חושית מחממת לב

אחד האירועים המיוחדים שהתקיימו לאחרונה היה ערב יין, מרקים וצלילים מרפאים.

ערב שהעניק חוויה מרגיעה וחמימה למשתתפים. את הערב פתחנו בבופה המרקים העשיר, מעשה ידיהם של חברי הקהילה שלנו, במבחר לחמים טריים ויינות איכותיים.

היה פשוט טעים, טעים, טעים!

אחרי שאכלנו המשכנו את הערב עם סדנת הצלילים המרפאים בהנחייתו של שיר סופר, שלקח את המשתתפים למסע מרתק בעולם הצלילים והשפעתם על הגוף והנפש. האווירה האינטימית והנעימה הותירה חותם עמוק על כל מי שנכח בערב. תודה למיכל, על החיבור עם שיר, למתן, על ההקמה ותפעול הערב, למכיני המרקים הנפלאים ולכל מי שעזר בארגון הערב המיוחד.

הוועדה החדשה שמובילה את חיי התרבות בקיבוץ

אני שמחה להציג באופן רשמי את חברי ועדת התרבות המתחדשת שלנו – מתן טל, איילת קמינסקי, מירית ברק, רוני אגוזי ואיזבל קופפרמן. חברי הוועדה החדשה יחלו בקרוב להניע תהליכים משמעותיים, מתוך מטרה להביא לקהילה מגוון רחב של אירועים, תוכן איכותי וחוויות משותפות שישמרו על חיי התרבות תוססים, מעוררי השראה ומחברים בין הדורות. אך לפני שמתחילים נעצור להגיד תודה גדולה - תודה על הנכונות, על הרוח ההתנדבותית ועל הבחירה לקחת חלק בעיצוב התרבות בקהילה שלנו. הדרך עוד לפנינו, הרעיונות עוד יתפתחו, והעשייה תתחיל בקרוב, אבל עצם ההתגייסות מביאה איתה רוח של התחדשות, יצירתיות וקהילתיות אמיתית.

אירועי התרבות הצפויים

הקרנת הסרט "ספיר" ומפגש עם ספיר ברמן

יום חמישי 27.2.25

לכבוד יום האישה במועדון לחבר מפגש מעורר השראה עם שופטת הכדורגל הטרנסג'נדרית הראשונה - ספיר ברמן. הקרנת הסרט "ספיר", מפגש ושיחה עם ספיר ברמן על ההחלטה ההיסטורית שלה לצאת מהארון כאישה טרנסג'נדרית. "הדוקו "ספיר" הוא סרט דוקומנטרי נוגע, מרגש ושובר מוסכמות, בדיוק כמו האישה שעליה הוא נעשה" זהו ערב לנשים, גברים ומה שבניהם - אל תחמיצו!

ההקרנה מתקיימת בחסות המשרד לשוויון חברתי וקידום מעמד האישה ותחום להט"ב במטה אשר

נטיעות והפנינג ט"ו בשבט יום שישי 28.2.25

לאחר דחייה עקב מזג האוויר הסוער, נחגוג את ט"ו בשבט ביום שישי, 28.2, החל מהשעה 12:30. בתוכנית - נפתח בנטיעות ושתילה בגינות הקיבוץ, ננטע שלושה עצים חדשים עבור שלושת התינוקות שנולדו השנה ביחיעם - עומר גרשון, עלמה דגן ואלון פרקש. לאחר מכן נמשיך להפנינג ססגוני לכל גיל, עם תחנות יצירה, הפעלות מגוונות, פיתות בטאבון, בזאר תחפושות ועוד הפתעות. נעורים יחיעם מזמינים אתכם לבוא לבית הקפה שלהם במהלך ההפנינג וליהנות ממבחר עוגיות, מאפים, שתיה חמה ומרק חם. בנוסף תוכלו לפתוח את השבת עם חלות טריות, מתוקות וטעימות, שהוכנו בעבודת יד ובאהבה גדולה! כל ההכנסות מהמכירה יוקדשו לסבסוד הפעילויות ושיפוץ מועדון הנוערים בקיבוץ.

אירועי פורים

14.3 - פורים מבוגרים - התכוננו לערב נוצץ שבו כולם מרגישים כוכבים!!! אל תפססו את האירוע הגדול של השנה. פרטים נוספים בהמשך.

16.3 - פורים ילדים - בשנה שעברה פתחנו במסורת חדשה בה ילדי שכבת ו' הם אלה שאחראים על ארגון פורים הילדים של הקיבוץ. הילדים מתכננים ומפיקים את החגיגה – החל מבחירת הנושא, עיצוב חדר האוכל, הכנת תחנות ההפעלה ועד הובלת האירוע עצמו. זו משימה מאתגרת, אך היא מחזקת את תחושת השייכות שלהם, מגבשת את השכבה, ומעניקה להם הזדמנות להוביל וליצור חוויות מיוחדות עבור הילדים הצעירים מהם וליצור חג בלתי נשכח לכל הקהילה. פורים הילדים יתקיים מיד לאחר הגנים והמרכזונים. צפוי לנו הפנינג שמח, צבעוני ומהנה, עם הפתעה מיוחדת שאותה מכינים הו'ניקים האלופים שלנו.

כמיטב המסורת, גם השנה חיילי הסדיר של יחיעם יקבלו משלוח מנות מפנק מהקהילה. וכמובן שנפתח במשחק הגמדים וענקים האגדי – עקבו אחר הפרסומים והצטרפו לחוויית משחק מהנה, מסתורית ומצחיקה.

מחבקים את החוזרים, זוכרים את החללים ונאבקים על כל החטופים

התנועה הקיבוצית יצאה בקריאה להפגנת תמיכה וחיזוק המאבק לשחרור החטופים. בתאריך 19.1 האירו יחד כל הקיבוצים בארץ, אזור מרכזי בקיבוץ, לקראת חזרתם של החטופים הביתה.

גם אנחנו הארנו את המבצר שלנו באור גדול וקראנו להיאבק עד שובו של אחרון החטופים.

השגרה שלנו אולי חזרה, אבל ליבנו נשאר עם אלה שעדיין חטופים בעזה. אנו מחויבים להמשיך להזכיר, לפעול ולהיאבק למענם, כי אין שגרה אמיתית עד שכולם חוזרים.

**עד שישובו הביתה
כולם עכשיו!**

עבודות שיקום במבצר

לאחר כניסתה לתוקף של הפסקת האש ופתיחת אתרי התיירות והגנים הלאומיים, נמצא כי יש מקומות ברחבי המבצר, שתיתכן בהם סכנת מפולת. מרשות העתיקות נמסר כי מקומות אלה נסגרו לביקור והרשות מבצעת בהם עבודות שימור ותחזוקה. האתר ייפתח לביקורים, כך על פי הערכות רשות העתיקות, בסוף האביב, לקראת הקיץ. המבקרים במבצר, נא לשים לב ולהיזהר.

כומר (דני) הספל ז"ל

כומר, כלומר הילד דני, נולד ב – 16 למרץ 1936, כשהוריו, ייני וריינהולד, היו עדיין בקיבוץ אשדות יעקב, שבעמק הירדן. מהר מאד עברו לחיפה, שם הפך דני לאח גדול לגדי והצטרף לתנועת השומר הצעיר, שהיתה מרכז עולמו.

ולמה כומר?

כי פעם התבקשו תלמידי כיתה ה' לצייר מה שהם רואים סביבם. דני הביט מהחלון אל ואדי ניסנאס, ראה מנזר וכומר עומד בחצר וצייר. הילדים הסתכלו בציור וקראו כומר, כומר ודני הפך לכומר בפי כל. עם חבריו לגרעין יחיעם, מסגרת אותה הוקיר עד יומו האחרון, הגיע לקיבוץ, מכאן התגייסו כגרעין לצבא במסגרת הנחל. (המשך בעמ' 32)

כבר מתחילת השירות הצבאי חש כומר חיבור עמוק אל הצבא. כשהגיע מועד השחרור, החליט לצאת לבדו לאירופה ועשה טיול תרמילאים של אחרי הצבא, כשעוד איש לא הכיר את המושג. שם כנראה נבטו זרעי האהבה לטיולים ונסיעות, שבאה לביטוי בשנים שעוד יבואו.

כומר חזר ארצה, לקיבות וכצפוי גם לצבא וההמשך במסלול הצבאי ובמעלה הדרגות היה אך טבעי.

ערב צאתו לקורס מ"פ שריון, הוטלה עליו משימה דחופה, הפיקוד על היאחזות גרופית שבדרום, שאף אחד לא הצליח להשתלט על חניכיה ה"ברדקיסטים", כפי שהגדירם מפקדו.

מיד עם הגיעו לשם, שם עין על אחת החניכות, יוכבד הירושלמית, המכונה יוכי. יוכי התאהבה במפקד הקשוח, שהיה איש רעים להתרועע וחביב על כולם. אבל כומר, נאמן לכללי הצבא, נמנע מ'להתחיל' איתה, עד שסיים את תפקידו כמפקד שלה.

באחת מתקופות האזרחות הקצרות שלו, בין תפקיד לתפקיד, הביא כומר את יוכבד ליחיעם ומהר מאד נדמה היה שמאז ומתמיד היתה יוכבד חברת גרעין יחיעם.

תוך זמן קצר למדה יוכי לדעת שעליה להתחרות בכמה אהבות נוספות של כומר. אהבתו לקיבוץ, לחברות האמיצה עם חבריו הרבים, לנאמנות בכל ליבו לערכים שמייצגת מפלגת מפ"ם ולרעיון הדו-קיום עם החברה הערבית מסביב. וכמובן, כמובן לכלבים. את מפם החליף כומר לימים במרץ, ונשאר נאמן לכל אהבותיו ואמונותיו אלה, עד יומו האחרון.

ראשון נולד אוהד. כשנסע כומר לבית החולים לראותו בפעם הראשונה, הצטרפו אליו שני חבריו, יוסי עשת ויגאל בן חיים, ז"ל, ולמראה התינוק הפיצפון שנסקף אליהם מחלון חדר היילודים, נמתחו השלושה לעמידת דום ושרו בקול גדול את האינטרנציונל.

שני נולד שגיא. כומר היה מעורב מאד בחיי החברה והעשייה בקיבוץ, עבד בחריצות, מילא תפקידים שונים וטיפח את הקשרים עם חבריו מהמגזר הערבי.

כשהוקם בקיבוץ מפעל הבשר, בשמו אז, ידע כומר שזה מקומו. לקח קצת זמן וכומר נכנס למפעל והיה לאחד העובדים המרכזיים. חרוץ, מסור, משקיען.

יפתח נולד, יוכבד התפתחה בכיוון שלה, החברים ראו רווחה כלכלית מסוימת וכומר ויוכי החלו לפתח את אחת מאהבותיהם הגדולות. טיולים בחו"ל, לרוב בעקבות קו קולינארי והעולם נפתח בפניהם.

ואז בא יותם, בן הזקונים ומיד הבינו כומר ויוכבד שהם ניצבים בפני אתגר. בהחלטה משפחתית קבעו כי יעשו הכל כדי לאפשר לו את מלוא ההתפתחות האפשרית, איכות החיים והנוחות, כשיוכבד מובילה את המסע וכומר תומך בה ככל יכולתו. והם אכן הצליחו. יותם הגיע למלוא הפוטנציאל וחי חיים יפים וטובים בכישורית עם אישתו, מיכל.

הילדים גדלו, הקיבוץ השתנה, וכמו שידעו תמיד בני המשפחה, נוכחו שוב ושוב וביתר שאת, במוטו שלאורו חי כומר, צריך לראות את חצי הכוס המלאה. כומר אהב את החיים, אהב לאכול, אהב לטייל ואהב את חבריו ומאד מאד אהב להרים כוסית של משקה, עם כל אחד ובכל זמן. כשנפתח מרכז המבקרים בבירה מלכה, הפך כומר ללקוח קבוע ומלך ביד רמה על פרלמנט ימי שישי שנאסף במקום. שם, כמו בכל מקום אליו הגיע, הצטרפו עוד ועוד חברים שהפכו לידידיו הקרובים.

אבל יותר מכל אהב כומר את הנכדים. אלה מילאו אותו בגאווה ונחת. היום, כשהם מתאספים ביחד, חבורה גדולה ורעשנית, הם מציינים את הסיפורים שסיפר להם סבא על הצבא, על המלחמות ועל ההיסטוריה של ארץ ישראל. הם זוכרים את אהבתו לטיולים "בכל מקום, שביל, צומת, שאליו מגיעים, תמיד הוא אמר, פה הייתי, פה לחמתי, פה קרה כך וכך". אפילו הצעירים שבהם, מציינים כמה אהבו לשמוע את סיפוריו על הצבא, על רמת הגולן ומכירים בעל פה את כל ספרי המלחמות והאלבומים שצבר כומר.

בשנים האחרונות עבד כומר כנציב תלונות בשירות לקוחות של המפעל. אומרים עליו, שלקוחות שהיו מתקשרים להתלונן, הפכו תוך שתיים שלוש שיחות טלפון לידידים טובים. כמו שכתב יוחאי כומר ידע להפוך לקוח לא מרוצה ללקוח מתרצה. קולו, אפילו שמו ובוודאי הידע המקצועי שלו ואהבת הבריות, הילכו קסם על כולם.

לקראת גיל 80 פרש כומר מעבודתו וזמן מה לאחר מכן, חלה. מחלתו ידעה עליות ומורדות, אך הוא לא שב אל עצמו.

(המשך בעמ' 34)

אבל כמו שמדגישים בני המשפחה, כומר לא השתנה. בבית מסתובב כמובן כלב. כומר מוציא את הטוב מכל קושי ולא שחסרים קשיים, הם מדגישים. ועדיין ועד יומו האחרון, מקדם כומר את כל מי שנכנס לביתו, בשאלה, מה תשתה והוא לא מתכוון לתה, או קפה.

לפני מספר חודשים, עם ההתדרדרות במצבו הבריאותי, זכה כומר בג'ואל, המטפל האישי, שהתאהב בכומר ממבט ראשון, קרא לו אבא וליוכבד אמא וכך חשו אף הם וסעד את כומר ברגישות ואהבה, עד שעצם את עיניו. "הוא ידע שאני נותן לו את כולי", אומר ג'ואל בכאב. בארוחת שישי האחרונה ישב כומר לשולחן בקרב בני משפחתו. בשבת כשכבר היה ברור שהסוף קרוב, עוד זכה לחייך אל נכדו החייל שבא לבקר.

כומר הלך לעולמו בביתו, בשקט ושלווה, אפוף במוזיקה ואהבה רבה.

היה שלום חבר יקר, כומר, כומרסטו בפי יוכי, כשלא קראה לו דני. נוח בשלום באדמת יחיעם. נזכור אותך באהבה ונרים את חצי הכוס המלאה לכבודך בכל הזדמנות. תהא נשמתך צרורה בצרור החיים

רותי כהן

יחיעם 27.1.2025

יוכבד

אוהד, יפתח, שגיא ויותם

בנות זוג

נכדים אוהבים

גדי ושרי

בני המשפחה המורחבת

מחבקים ומנחמים ועוטפים אותכם בחום

בית יחיעם

עליזה דביר ז"ל

עליזה נולדה בירושלים בשנת
1937, לזוג הורים יקים
ולאחותה הגדולה אסתי.

מאחר שאסתי היתה מבוגרת
ממנה בהרבה, היא עזבה את
הבית כשהיתה עליזה ממש
קטנה, ועליזה גדלה בבית כבת
יחידה.

בכל סיפוריה על ילדותה זוכרים
ג'ינג'י והילדים תיאורים של בית
מפנק ואוהב וילדות מאושרת.
ועוד הם זוכרים את האהבה
העצומה של עליזה לעיר
הולדתה, ירושלים

אכן, אהבתה לירושלים ליוותה אותה עד ימיה האחרונים.
תמיד זכרה וסיפרה לילדים על הטיולים שעשתה עם אביה, אל הכותל, עוד לפני
קום המדינה.
כשפרצה מלחמת השיחרור, היא סיפרה, לא ממש הבינו הילדים מה קורה. באחד
הימים חזרה עם חבריה מבית הספר ובחלל האוויר נשמעו קולות מוזרים. הם
המשיכו בדרכם הביתה כשלפתע משכה אותה ואת הילדים האחרים, יד חזקה אל
תוך מסתור בכניסה לבית. "ילדים יורים פה, מסוכן להסתובב ברחוב", אמרו להם
האנשים שהסתתרו שם מפני הכדורים השורקים באוויר.
כשהיתה בת 14 הצטרפה עליזה לתנועת השומר הצעיר, הכירה חברים וחברות רבים
והתנועה הפכה לדבר החשוב בחייה.

בשנת 54 הוחלט בתנועה לאחד את גרעיני יחיעם מחיפה בת גלים ומירושלים והם החלו בפגישות משותפות, בעיקר בירושלים, שם הכירו ג'ינג', בן בת גלים ועליזה. עוד כשהיתה תלמידה בתיכון, שלח אותה אביה, שהיה בעצמו מורה לאמנות, לסמינר ללימודי גנות. כך שכשהגיע הגרעין המאוחד לקיבוץ יחיעם, כבר היתה עליזה גנת. אמנם היא החלה את עבודתה בחינוך בפעוטון, אך מהר מאד הגיעה לגן עליון ובמשך שנים היתה אחת מארבע הגנות המיתולוגיות בקיבוץ. בהמשך יצאה לסמינר אורנים להשתלמות בהוראה לכיתות א' ב', כפי שהיה מקובל אז בתנועה הקיבוצית במסגרת הרעיון של גן מעבר.

ארבעה ילדים נולדו לג'ינג' ועליזה. דרור, איילת, נעמה ומיכל. "היא היתה אמא אווזה", הם זוכרים. "מאד דאגנית ומגוננת ולא תמיד היה לה קל עם החוקים הנוקשים של החינוך המשותף והלינה המשותפת". כולם זוכרים את החוק הבלתי כתוב בבית, על פיו, כל לילה בשעה 11:00 יוצאים לסיבוב בבתי הילדים לראות שכולם מכוסים וכולם בסדר "ולפעמים אפילו להעיר אותם, בשביל הכיף", מוסיף ג'ינג' בחצי חיוך. "בשבתות בקיץ היינו הולכים לברכה", נזכר דרור, "ואמא היתה מכינה סנדוויצים. חיכיתי לשבתות האלה בכליון עיניים. עד היום כשאני אוכל סנדוויץ עם מלפפון וביצה, אני זוכר את הימים האלה בברכה בשבתות, עם הסנדוויצים של אמא". "אנחנו היינו אופות המון ביחד", זוכרת איילת, "בעיקר עוגיות. עוגיות מלוחות שהיינו חותכות בגלגלת ועוגיות מתוקות בצורות. ההי לייט היה שהיינו עושות קורסונים עם ריבה ומעל זה קצף ועליו אגוזים, שאבא היה מקלף לה. זה היה טעים, טעים, טעים".

"אני מאד אהבתי אוספים", מספרת נעמה, "מפיות, נירות מכתבים, כל מיני כאלה. אמא היתה משקיעה בזה. דואגת שיביאו לי, שיקנו לי". ומיכל זוכרת שלפעמים בלילות היתה בורחת מבית הילדים הביתה ובניגוד למקובל בקיבוץ אז, ההורים אף פעם לא החזירו אותה בלילה לבית הילדים ואיפשרו לה לישון איתם בבית. "אמא גם לימדה אותי לקרוא ולכתוב", היא נזכרת, "כי משום מה אמרו עלי שאין לי יכולת. אני זוכרת את המחברות והאה אי או אה. כעבור כמה שבועות היא באה איתי לכיתה ואמרה, בבקשה, הילדה קוראת".

שוב ושוב הם מציינים את הערכתם למאמצים הרבים שהשקיעה עליזה כדי לתת להם הרגשת בית ומשפחתיות, על אף שזה לא תמיד היה קל בקיבוץ ומעריכים אותה מאד בשל כך.

עליזה לא היתה מהאנשים המעורבים מאד בפעילות ועשייה חברתית. חייה החברתיים היו בעיקר הקשר החזק ששמרו עליזה וג'נג'י כל השנים עם חברי הגרעין, גם אלה שנשארו בקיבוץ וגם אלה שעזבו וחיו במקומות אחרים.

היא בעיקר אהבה לקרוא. קראה הכל מכל הבא ליד. ספרות עברית, ספרות לועזית. הכל. שנים היתה משתתפת בחוגים, בהשתלמויות ובקורסים לספרות. "עד שהגיעה לגיל 80", נזכרים הילדים "עוד היתה נוסעת לחוג לספרות במוזיאון תל אביב". והיתה האהבה לירושלים.

"היה לה קטע כזה", הם מספרים, "שהיא היתה אומרת, אני נוסעת לירושלים והיתה נוסעת לה ליום אחד מסתובבת לבד בעיר.

אנחנו היינו נוסעים איתה לראות את הבית שלה. פעם ישבנו כולנו בקפה טעמון והיא פגשה יקה מאד מבוגר שהכיר את ההורים שלה ומאד התרגשה ואחר כך הוא הלך אחרינו". עד שעברה דודה אסתי לקיבוץ שריד, עוד היו נוסעים אליה לחופשים בירושלים וכל אחד מהילדים יכול היה להזמין חבר או חברה.

"ברבות השנים", אומר דרור, "זה מילא אותה בדברים שחסרו לה בקיבוץ. אני זוכר את מסעות הקניות שאליהם לקחה אותי אצל הארמנים ובשכונות העיר העתיקה", הוא אומר ומצביע על שפע חפצי הנוי המקשטים את כל הבית.

עליזה סיימה את עבודתה בחינוך, עברה במספר מקומות עבודה, עד שהגיעה להבטחת איכות במפעל, נדלקה, יצאה להשתלמות ועבדה שם יותר מעשר שנים. כשהגיעו הנכדים, נכון להיום עשרה במספר, עליזה פרוחה. כל פעם שנולדו נכד או נכדה, היא נסעה לשבועיים לטפל, לבשל ולסייע בבית וככל שהיו קטנים וההורים נזקקו לעזרה, היתה נוסעת אל כל אחד מהם פעם או פעמיים בשבוע, להוציא מהגן, לעזור בבית. לפעמים ג'נג'י היה מצטרף אליה, אך גם אם לא, היא לא וויתרה. ואכן כל הנכדים קשורים אל סבתא ואוהבים אותה מעומק הלב.

לאחרונה חלתה עליזה ומצבה הלך והתדרדר. המשפחה חיפשה כל דרך לעזור לה ולהביא לריפוייה ואף העבירה אותה מבית חולים אחד לשני בתקווה שיימצא מזור. אך ללא הועיל. עליזה חזרה הביתה, לקיבוץ, לבית המשפחתי, שם הלכה לעולמה שלשום, באישון לילה. שלום לך, עליזה דביר, נוחי בשלווה על משכבך

רותי כהן
יחיעם 6.2.2025

ג'ינג'י יקר
דרור, איילת, נעמה ומיכל
בני הזוג
הנכדים האוהבים
אנו מחבקים אותכם בחום
ומשתתפים בצערכם

בית יחיעם

מזל טוב מזל טוב

בית יחיעם מחבק ושולח ברכות

להורים חולי ושגיא

לאח לביא

לסבים פפי ותמיר

לדודים ולכל האוהבים

להולדת עלמה

שבביתכם תשרור שלוה והמון שמחה!

להורים סוזי ונאור

לאחים סול ונועם

ולכל המשפחה

להולדת הבן אלון

מזל טוב מזל טוב

ט"ו בשבט ביחיעם

הפנינג סטאם

יום שישי 28.2.25
החל מהשעה 12:30

מה מחכה לנו?

נטיעות • בזאר תחפושות • תחנות יצירה
פיתות על הטאבון • הכנת עציצים
*חלות לשבת • מרק חם • בית קפה מפנק
ועוד הפתעות...

שימו לב! - בית הקפה המרוקאי ומכירת החלות הם פרי יצירתם של
הנוצר שלנו, במטרה לגייס כספים לשיפור המוצרין ולסביבה
הפעילויות השונות. התשלום יתבצע ברובל דרך הנהלת החשבונות

להזמנת חלות - לחץ כאן

לא מתרגלים
עד שכולם חוזרים

